

دو جلسه از انجمن ادبی خراسان

یادی از انشمند فقید مرحوم دکتر فیاض (سید علی اکبر شهیدی
نقۀ الاسلام)

ادبی و نویسنده محقق آقای پارسا توپسر کانی مقاله‌ای تحت عنوان:
(مرگت دکتر فیاض) شامل تاریخچه زندگانی مرحوم نوشته شده و بعضیه
عکسی از انجمن ادبی خراسان که مرحوم دکتر فیاض از اعضای آن انجمن
بودند. (در شماره ۷ مجله وحید آبان‌ماه ۱۳۵۰) بطبع رسانده بودند.

این جانب که در خراسان و طهران با دانشمند فقید انس و الفت داشتم
برآن شدم که خاطراتی از انجمن ادبی خراسان نوشته و یادی از آن مرحوم
نموده باشم و عکس دیگری از انجمن را که موجود دارم برای درج در مجله
شریفه وحید تقدیم نمایم.

انجمن ادبی خراسان (در مشهد) بوسیله آقای میرزا محمد خان ملک‌زاده
برادر مرحوم مالک‌الشعراء بهار که رئیس معارف خراسان بودند تأسیس شده
و مرحوم آقا سید حسن طبسی ریاست انجمن را داشتند محل انجمن ادبی
در باغ نادری مشهد در یکی از اطاقهای مقبره نادر و در اطاق مجاور آن
کتابخانه معارف بود. جلسه انجمن هفت‌های یکشب تشکیل میشد و مجله

۱- آقای میرزا علی اکبر شهیدی ۲- آقای میرزا عبدالحسین آل داود ۳- آقای مؤید ثابتی ۴- آقای ملک زاده رئیس معارف ۵- آقای سید حسن طبیبی رئیس انجمن ادبی ۶- آقای سید محمد داودی ۷- آقای سید عبدالله خان سیار ۸- آقای میرزا محمد مسعودی ۹- آقای میرزا نظام الدین شهیدی ۱۰- آقای میرزا محمود فرخ ۱۱- آقای شیخ محسن گنابادی ۱۲- آقای میرزا اسماعیل نساج ۱۳- آقای شیخ حسن هروی ۱۴- آقای میرزا علی بزرگ نیا ۱۵- آقای نادری امیرالشعراء ۱۶- آقای حاجی میرزا شکور اشرف ۱۷- آقای ادیب بختورده ۱۸- آقای میرزا غلامرضا خان درجزی ۱۹- آقای میرزا ابوالقاسم شهیدی.

دبستان به مدیریت آقای آقا سید حسن طبیعی ناشر آثار اعضا انجمن بود . در سن ۱۳۰۵ شاهزاده محمد هاشم میرزا افسر از طهران به مشهد آمد و شبای جلسه به انجمن حیا آمدند . یکشب شاهزاده افسر در انجمن ادبی خراسان غزلی را که بتازگی ساخته بودند خوانده و پیشنهاد کردند که هر یک از اعضای انجمن که مایل باشند غزلی بآن وزن و قافیه سروده نظر خود را راجع بشیفتگی عاشق بر روی یاخوی مشوق اظهار نمایند .
 (مین غزل شاهزاده افسر را اکنون بخطاطر ندارم لکن جان کلام او این

مصرع بود که «برخوی تو عاشق تمن از روی توای ماه»
 هفته بعد شب جلسه سه نفر از آقایان هر یک غزلی سروده بودند و خوانندند مخصوصاً غزل مرحوم آگاهی (میرزا عبدالحسین آل داود) خیلی مورد توجه قرار گرفت و در حقیقت شاهزاده افسر را م JACK نمود .

(۲) آقای آقا سید محمود فرج (که خدا سلامت شان بدارد و سدهار سال قبل تاریخچه زندگی هفتاد ساله خود را بطبع درسانده و عکسی از انجمن ادبی خراسان را در آن چاپ کرده اند)

(۳) آقای سید علی اکبر شهیدی (مرحوم دکتر فیاض) هم هر یک غزلی سروده و اظهار عقیده نموده بودند . صورت آن سه غزل را از دفتر خاطرات خود در اینجا نقل و تقدیم مینمایم :

(۱) غزل مرحوم آگاهی (میرزا عبدالحسین آل داود برادر مرحوم بدایع نگار)

چون روی نکوی تو بود دلکش و دلخواه
 با کی نبود ، گر که بود خوی تو جانکاه
 خوشخوی هزارند و تو طلقی به نکوئی
 صد سال دیگر باز نیاید چو تو یک ماه
 رویست کز و بهره برد هر که به بیند
 وز خوی همین مرد معاشر شود آگاه
 عشق از اثر روی نکو گشته هویدا
 بیرونی نکو عشق نبودی علم الله

بر روی گل آشفته بود، بلبل شیدا
 ز آنروی کشد نقدم بهر شام و سحر گاه
 عاشق بخط و خال و رخ و زلف گراید
 نی خوی کسان باشد اگر دلکش بد لخواه
 فیحش از لب شیرین دهنان تلخ نباشد
 از خوی بدیار نکو روی چه اکرام
 آن شاعر دانا که بد لخواه تو گفته است
 (بر خوی تو عاشقتم از روی تو ای ماه)

او عاشق رویت شده نی طالب خویت
 خواهد که بدام افکنید لیکه از پراه

(۲) غزل آقای آقادسید محمود فرخ
 هر چند که خویت نبود دلکش و دلخواه
 من بندۀ آنروی نکوی توأم ای ماه
 صرف نظر از روی نکویت نتوان گرد
 خوی تو دل آذار اگر باشد و جانکاه
 من قاش بگویم که پرستنده رویم
 بگذار بگویند فلانی شده گمراه
 یعقوب پیغمبر بدو البته نکو خوی
 او را نشنیدیم کسی بوده هوا خواه
 یوسف ذ رخ خوب شنیدی تو که دل برد
 از مردوزن و پیر و جوان شاهوzen شاه
 بودند بسی عاشق و معشوق به گیتی
 کافسانه آنها بود افسانه در افواه

از آنمه یکره نشنیدیم که معشوق
 جز با رخ نیکو دل عاشق برد از راه
 محمود پی مصلحتی بود اگر گفت
 من شیفتۀ خوی ایازم علم الله
 فرخ همه بر روی نکو شیفتۀ بودند
 مانند تو جز افسر دانای دل آگاه

کاوردانزپی خوی نکو رفت دل و گفت
 (خویست که صاحبینظران را برد از راه)
 (۳) غزل آقای میرزا علی‌اکبر شهیدی (مرحوم دکتر فیاض).
 ای روی تو جانپرور وای خوی توجانکاه
 این خوی بدان روی نشاید شهد الله
 با روی نکو خوی نکو باید از برآک
 بی خوی نکو در دل خامان نکنی راه
 دلباخته بر خوی نکو بود که یک عمر
 فرمان یکنی ینده همی برد شهنشاه
 معجنون ذ چه شد شیفتہ و واله لیلی
 زانگونه که شد عشق وی افسانه در افواه
 شد خوی نکو رهزن او ور نه بر خسار
 لیلی نه فزون بود ذاقران وز اشباء
 ای آینه رو خوی نکو ساز و بیندیش
 زان روز که خیزد ذ دل سوخته ای آه
 بر روی مشو غره که گل دیر نپاید
 بر حسن مکن تکیه که در میخ رود ماه
 هر ماه رخی خوی خوش آموزدا ذین پس
 بی شبهه گر از گفته افسر شود آگاه
 آن شاعر دانشور آزاده که فرمود
 (بر خوی تو عاشق ترم از روی تو ای ماه).

انجمن ادبی خراسان و مجله دستان که ناشر آثار اعضاء انجمن بود
 در تیرماه ۱۳۰۶ تطبیل شد که در آن تاریخ آقای آقادید حسن طبسی (مشکان
 طبسی) برای تشکیلات عدلیه داور به طهران منتقل گردید در دوره دو ساله
 مجله دستان که ناشر آثار ادبی خراسان بوده مقالات مفید و ذیقیمتی از
 مرحوم دکتر فیاض درج است که لذی الاقضاء برخی از آنرا برای درج در مجله
 شریفه وجد نقل و تقدیم خواهم نمود. فروردین ۱۳۵۱. (سیدعبدالله سیار)